

Прето Действие, пета картина.Госпожа Капулетти. —

За жертвия ти създи не проливаи,
щом жив е още страшния подлец!

Жуиета. —

Какъв подлец?

Госпожа Капулетти. —

Но, Боже мой, Ромео.

Жуиета. — На страна!

От него до подлещ — зее бездна! —
Небе, прости му! Както аз простих,
макар че той стъпото ми измочи.

Госпожа Капулетти. —

Какъв изманик подъл, а живел —

Жуиета. —

Далече от ръцете ми сега!
О, за Пибалт сама ще отидеш!

Госпожа Капулетти. —

Не, ний ще отидем, ти не плаш!
Из някого ще пратя в Мактура,
където е прокуденият скитник,
такъвз отрова да му се приготви,
че той завчас да иде при Пибалт.
Доволна, вървеш, ти тогаз ще бъдеш.

Жуиета. —

Доволна няма никог да бива,
догдето аз не видя него — жертвъ —
Не страда ли все още туй сърце?
Ако намериде ковек, по който
отравата да пратице, синьора,
желала бих да я приготвя аз.
Ромео, щом изни тая смес,